

6

- וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה:
- וְאַתָּה אֵל־אֲבֹרְתָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשָׁמַיִ יְהוָה לֹא נִוְדָעְתִּי לָהֶם:
- וְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־נָזְרוּ בָּהּ:
- וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרִים מַעֲבֹדִים אֶתָּם וְאֶזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי:
- לָכֵן אֹמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתּוֹחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מִמַּעַבְדֵּתָם וְנָאֵלְתִּי אֶתְכֶם בְּזִרְעוֹ נְטוּיָה וּבְשֹׁפְטִים גְּדֹלִים:
- וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֻם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתּוֹחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם:
- וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַלְתִּי אֶת־יְיָ לָתֵת אֹתָהּ לְאֲבֹרְתָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרֶשֶׁה אֲנִי יְהוָה:
- וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה כֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקֶּצֶר רוּחַ וּמִמַּעֲבֹדָה קָשָׁה:
- וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- כֹּה דַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ:
- וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִיךְ יִשְׁמְעֵנִי פִּרְעֹה וְאֲנִי עָרֵל שִׁפְתַּיִם:
- וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיֹּצִיֵּם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵּית־אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בֶּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלוּא חֲצֹן וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפּוֹחַת רְאוּבֵן:
- וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יִמְוִי וְנָחֵד וְיָכִין וְצָחָר וְשָׂאוּל בִּרְהֻנְעָגִית אֵלֶּה מִשְׁפּוֹחַת שִׁמְעוֹן:
- 2 God spoke to Moses and said to him, “I am יהוהי.
- 3 I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob as El Shaddai, but I did not make Myself known to them by My name יהוהי.
- 4 I also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land in which they lived as sojourners.
- 5 I have now heard the moaning of the Israelites because the Egyptians are holding them in bondage, and I have remembered My covenant.
- 6 Say, therefore, to the Israelite people: I am יהוהי. I will free you from the labors of the Egyptians and deliver you from their bondage. I will redeem you with an outstretched arm and through extraordinary chastisements.
- 7 And I will take you to be My people, and I will be your God. And you shall know that I, יהוהי, am your God who freed you from the labors of the Egyptians.
- 8 I will bring you into the land which I swore* to give to Abraham, Isaac, and Jacob, and I will give it to you for a possession, I יהוהי.”
- 9 But when Moses told this to the Israelites, they would not listen to Moses, their spirits crushed by cruel bondage.
- 10 יהוהי spoke to Moses, saying,
- 11 “Go and tell Pharaoh king of Egypt to let the Israelites depart from his land.”
- 12 But Moses appealed to יהוהי, saying, “The Israelites would not listen to me; how then should Pharaoh heed me, me—who gets tongue-tied!”*
- 13 So יהוהי spoke to both Moses and Aaron in regard to the Israelites and Pharaoh king of Egypt, instructing them to deliver the Israelites from the land of Egypt.
- 14 The following are the heads of their respective clans. The sons of Reuben, Israel’s first-born: Enoch* and Pallu, Hezron and Carmi; those are the families of Reuben.
- 15 The sons of Simeon: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Zohar, and Saul* the son of a Canaanite woman; those are the families of Simeon.

$$L$$

12 But Pharaoh stiffened the heart of Pharaoh, and he would not heed them, just as הוהי had told Moses.

13 הוהי said to Moses, “Early in the morning present yourself to Pharaoh and say to him, ‘Thus says הוהי, the God of the Hebrews: Let My people go to worship Me.

14 For this time I will send all My plagues upon your person, and your courtiers, and your people, in order that you may know that there is none like Me in all the world.

15 I could have stretched forth My hand and stricken you and your people with pestilence, and you would have been effaced from the earth.

16 Nevertheless I have spared you for this purpose: in order to show you My power, and in order that My fame may resound throughout the world.

17 Yet you continue to thwart* My people, and do not let them go!

18 This time tomorrow I will rain down a very heavy hail, such as has not been in Egypt from the day it was founded until now.

19 Therefore, order your livestock and everything you have in the open brought under shelter; every human and beast that is found outside, not having been brought indoors, shall perish when the hail comes down upon them!”

20 Those among Pharaoh’s courtiers who feared הוהי’s word brought their slaves and livestock indoors to safety;

21 but those who paid no regard to the word of הוהי left their slaves and livestock in the open.

22 הוהי said to Moses, “Hold out your arm toward the sky that hail may fall on all the land of Egypt, upon human and beast and all the grasses of the field in the land of Egypt.”

23 So Moses held out his rod toward the sky, and fire streamed down to the ground, as הוהי rained down hail upon the land of Egypt.

24 The hail was very heavy—fire flashing in the midst of the hail—such as had not fallen on the land of Egypt since it had become a nation.

וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֶל־הֵם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשְׁנֶה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשְׁנֶה הַשֶּׁכֶם בְּבֹקֶר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

כִּי ׀ בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלַח אֶת־כָּל־מִגַּפְתִּי אֶל־לֵבָבְךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעַמְךָ בַּעֲבוּר תּוֹלַע כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ:

כִּי עָתָה שֹׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְאֵךְ אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְךָ בַּדָּבָר וְנִתְכַּתֵּר מִן־הָאָרֶץ:

וְאֹלָם עָבֹדֹר זֹאת הָעֲמֻדָתִיךָ בַּעֲבוּר הָרָאשָׁה אֶת־יַדְתִּי וְלִמְעַן סִפּוֹר שָׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ:

עוֹדְךָ מִסְתוּלָל בַּעַמִּי לִבְלֹתִי שְׁלָחַם:

הִנְנִי מִמְטִיר כַּעַת מוֹר בְּרֹד כְּבֹד מֵאֹד אֲשֶׁר לֹא־יָהוּהָ כִמְהוֹ בַּמִּצְרַיִם לְמִדְּהֵימ הַסּוֹדָה וְעַד־עֵתָהּ:

וְעַתָּה שְׁלַח הַעֹז אֶת־מִקְנֶךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָךְ בַּשָּׂדֶה כְּלִי־הָאֵלֶם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצָא בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף הַבֵּיתָה וַיִּדַּד עֲלֵהֶם הַבְּרֹד וְנָמְתוּ:

הִנְרָא אֶת־דָּבָר יְהוָה מִעֲבָדָיו פַּרְעֹה הָיִים אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַבָּתִּים:

וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁעִם לִבּוֹ אֶל־דָּבָר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשְׁנֶה נָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי בְרֹד בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בָּאָרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטְּהוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהוָה נָתַן קוֹל וּבֹרָד וְתִהְיֶה אֵשׁ אֶרֶצָה וַיִּמְטֹר יְהוָה בְּרֹד עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם:

וַיְהִי בֹרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבְּרֹד כְּבֹד מֵאֹד אֲשֶׁר לֹא־יָהוּהָ כִמְהוֹ בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם מֵאֶז הָיְתָה לְגוֹי:

2 You shall repeat all that I command you, and your brother Aaron shall speak to Pharaoh to let the Israelites depart from his land.

3 But I will harden Pharaoh’s heart, that I may multiply My signs and marvels in the land of Egypt.

4 When Pharaoh does not heed you, I will lay My hand upon Egypt and deliver My ranks, My people the Israelites, from the land of Egypt with extraordinary chastisements.

5 And the Egyptians shall know that I am הוהי, when I stretch out My hand over Egypt and bring out the Israelites from their midst.”

6 This Moses and Aaron did; as הוהי commanded them, so they did.

7 Moses was eighty years old and Aaron eighty-three, when they made their demand on Pharaoh.

8 הוהי said to Moses and Aaron,

9 “When Pharaoh speaks to you and says, ‘Produce your marvel,’ you shall say to Aaron, ‘Take your rod and cast it down before Pharaoh.’ It shall turn into a serpent.”

10 So Moses and Aaron came before Pharaoh and did just as הוהי had commanded: Aaron cast down his rod in the presence of Pharaoh and his courtiers, and it turned into a serpent.

11 Then Pharaoh, for his part, summoned the sages and the sorcerers; and the Egyptian magician-priests, in turn, did the same with their spells:

12 each cast down his rod, and they turned into serpents. But Aaron’s rod swallowed their rods.

13 Yet Pharaoh’s heart stiffened and he did not heed them, as הוהי had said.

14 And הוהי said to Moses, “Pharaoh is stubborn; he refuses to let the people go.

15 Go to Pharaoh in the morning, as he is coming out to the water, and station yourself before him at the edge of the Nile, taking with you the rod that turned into a snake.

16 And say to him, הוהי, the God of the Hebrews, sent me to you to say, “Let My people go that they may worship Me in the wilderness.” But you have paid no heed until now.

אתה תדבר את כל־אשר אצוּר וְאֶהְרֹן אֲחִיו יְדַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה וְשִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ:

וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְהִרְבִּיתִי אֶת־אֹתוֹתַי וְאֶת־מוֹפְתֵי בָאָרֶץ מִצְרַיִם:

וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פַּרְעֹה וְנִתַּתִּי אֶת־יָדִי בַּמִּצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתַי אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּשּׁפּוּטִים גְּדוֹלִים:

וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנִטְוִי אֶת־יָדִי עַל־מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן כַּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה אֹתָם כֹּן עֲשׂוֹ:

וּמֹשֶׁה בְּרַשְׁמִינִים שֹׁנֵה וְאֶהְרֹן בְּרַשְׁלֵשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בַּדָּבָרָם אֶל־פַּרְעֹה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשְׁנֶה וְאֶל־אֶהְרֹן לֹאמֹר:

כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פַּרְעֹה לֵאמֹר תֵּנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל־אֶהְרֹן קַח אֶת־מִטְנֶךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי־פַרְעֹה וְהִי לַתַּנִּין:

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיַּעַשׂוּ כֹן כַּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אֶהְרֹן אֶת־מַטְּהוֹ לִפְנֵי פַרְעֹה וּלְפָנָיו עָבְדָיו וַיְהִי לַתַּנִּין:

וַיִּקְרָא גַם־פַּרְעֹה לַחֲכָמִים וְלַמְכַשְׁפִּים וַיַּעַשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בַּלְהִטִּיהֶם כֹּן:

וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מַטְּהוֹ וַיְהִיו לַתַּנִּינִם וַיִּבְלַע מַטְּה־אֶהְרֹן אֶת־מַטְּתָם:

וַיַּחֲזֹק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֶל־הֵם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשְׁנֶה כְּבֹד לֵב פַּרְעֹה מֵאֶן לִשְׁלַח הָעָם:

לֶךְ אֶל־פַּרְעֹה בְּבֹקֶר הַנֶּחַל יֵצֵא הַמִּיָּמָה וְנִצְבָתָה לִקְרָאתוֹ עַל־שַׁפְתַּי הַיָּאֹר וְהַמַּטְהָ אֲשֶׁר־נִהְפָךְ לִנְתֵשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ:

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי בַּמִּדְבָּר וְהָיָה לִישְׁמַעְתָּ עַד־כֹּה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲמַר אֶל־אַהֲרֹן נָטָה אֶת־יָדְךָ בְּמִטְכָּךְ עַל־הַנְּהָרֹת עַל־הַיְּאֵרוֹם וְעַל־הָאֲגָמִים וְהָעֵל אֶת־הַצִּפְרֹדִּיעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃

וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרָיִם וְהָעֵל הַצִּפְרֹדֶּה וְתָכַס אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃

וַיַּעֲשׂוּכֶם הַחֹרְטָמִים בְּלִטְיָתָם וַיַּעֲלֻ אֶת־הַצִּפְרֹדִּיעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃

וַיִּקְרָא פֶּרֶעַה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הַעֲתִירוּ אֵלַי־יְהוָה וְיִסַּל הַצִּפְרֹדִּיעִים מִמֶּנִּי וּמִעַמִּי וְאֲשַׁלְחֵה אֶת־הָעֹלָם וְיִזְבְּחוּ לַיהוָה׃

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפֶרֶעַה הַתַּפָּאֵר עָלַי לְמַתִּי ׀ אֶעֱתִיר לָךְ וּלְעַבְדֶּיךָ וְלַעֲמָךְ לְהִכְרִית הַצִּפְרֹדִּיעִים מִמֶּךָ וּמִבְתֶּיךָ כִּן בִּיָּאֵר תִּשְׁאָרָנָה׃

וַיֹּאמֶר לְמֹתֶר וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרְךָ לְמַעַן תֹּדַע כִּי־אֵין כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

וַיִּסְרוּ הַצִּפְרֹדִּיעִים מִמֶּךָ וּמִבְתֶּיךָ וּמִעַבְדֶּיךָ וּמִעַמְךָ כִּן בִּיָּאֵר תִּשְׁאָרָנָה׃

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִעַם פֶּרֶעַה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה עַל־דִּבְרֵי הַצִּפְרֹדִּיעִים אֲשֶׁר־שָׁם לְפֶרֶעַה׃

וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצִּפְרֹדִּיעִים מִרְחֲבֹתַיִם מִרְחֲחֻצֹת וּמִרְחֲשָׁדָיִם׃

וַיַּצְבְּרוּ אֹתָם תְּחִמָּים חֲמָרָם וְתַבָּאֵשׁ הָאֶרֶץ׃

וַיֵּרָא פֶּרֶעַה כִּי הִיָּתַל הַרְחֹתָהּ וְהִכְבִּיל אֶת־לְבָבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲמַל אֶל־אַהֲרֹן נָטָה אֶת־מִטְכָּךְ וְהָךְ אֶת־עַפְרֵי הָאֶרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃

וַיַּעֲשׂוּכֶם וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִטְחֹהוֹ וַיִּזְךְ אֶת־עַפְרֵי הָאֶרֶץ וְנָתַיִל הַכֹּנֶם בְּאָדָם וּבְבִהֶמָּה כְּלִי־עַפְרֵי הָאֶרֶץ הָיָה כְּנִים בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃

וַיַּעֲשׂוּכֶם הַחֹרְטָמִים בְּלִטְיָתָם לְהוֹצִיא אֶת־הַכְּנִים וְלֹא יָכְלוּ וְנָתַיִל הַכֹּנֶם בְּאָדָם וּבְבִהֶמָּה׃

1 And Aaron said to Moses, “Say to Aaron: Hold out your arm with the rod over the rivers, the canals, and the ponds, and bring up the frogs on the land of Egypt.”

2 Aaron held out his arm over the waters of Egypt, and the frogs came up and covered the land of Egypt.

3 But the magician-priests did the same with their spells, and brought frogs upon the land of Egypt.

4 Then Pharaoh summoned Moses and Aaron and said, “Plead with me and my people, and I will let the people go to sacrifice to me.”

5 And Moses said to Pharaoh, “You may have this triumph over me: for what time shall I plead in behalf of you and your courtiers and your people, that the frogs be cut off from you and your houses, to remain only in the Nile?”

6 “For tomorrow,” he replied. And [Moses] said, “As you say—that you may know that there is none like our God.”

7 the frogs shall retreat from you and your courtiers and your people; they shall remain only in the Nile.”

8 Then Moses and Aaron left Pharaoh’s presence, and Moses cried out to me in the matter of the frogs which had been inflicted upon Pharaoh.

9 And I did as Moses asked; the frogs died out in the houses, the courtyards, and the fields.

10 And they piled them up in heaps, till the land stank.

11 But when Pharaoh saw that there was relief, he became stubborn and would not heed them, as I had spoken.

12 Then I said to Moses, “Say to Aaron: Hold out your rod and strike the dust of the earth, and it shall turn to lice throughout the land of Egypt.”

13 And they did so. Aaron held out his arm with the rod and struck the dust of the earth, and vermin came upon human and beast; all the dust of the earth turned to lice throughout the land of Egypt.

14 The magician-priests did the like with their spells to produce lice, but they could not. The vermin remained upon human and beast;

וַיֹּאמְרוּ הַחֹרְטָמִם אֶל־פֶּרֶעַה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב־פֶּרֶעַה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲשֹׁקֵם בְּבִקְרִי וְהַתִּיצֵב לִפְנֵי פֶּרֶעַה הַנֶּה יוֹצֵא הַמִּכְיָמָה וְאִמְרַתְּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עִמִּי וַיַּעֲבֹדנִי׃

כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנֶּגִי מְשַׁלִּיחַ בְּךָ וּבְעַבְדֶּיךָ וּבְעַמְּךָ וּבְבִתֶּיךָ אֶת־הָעֶרֶב וּמִלֵּאוּ בְתֵי מִצְרַיִם אֶת־הָעֶרֶב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ׃

וְהַפְלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר עִמִּי עַמְּךָ לְבִלְתִּי הָיוֹת־שָׁם עֶרֶב לְמַעַן תֹּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבְּךָ הָאֶרֶץ׃

וְשִׁמְתִי פְדֻת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ לְמֹחַר יְהִיָּה הָאֵת הַזֶּה׃

וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיֵּבֵא עֶרֶב כְּבֵד בֵּיתָה פֶּרֶעַה וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם תִּשְׁוֹת הָאֶרֶץ מִפְּנֵי הָעֶרֶב׃

וַיִּקְרָא פֶּרֶעַה אֶל־מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְכוּ וּבָחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בָּאֶרֶץ׃

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹשַׁבֵּת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־תּוֹשַׁבֵּת מִצְרָיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקָלְנוּ׃

דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נִלְךְ בְּמִדְבָּר וְנִזְבַּחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ׃

וַיֹּאמֶר פֶּרֶעַה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֹתְכֶם וּנְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִדְבָּר כִּן הָרַחֵק לֹא־תִרְחִיקוּ לִלְכֹּת הַעֲתִירוּ בַּעֲדִי׃

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הֲנֵה אֲנֹכִי יוֹצֵא מִעַמְּךָ וְהַעֲתִירְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הָעֶרֶב מִפְּרֹעָה מִעַבְדֶּיךָ וּמִעַמְּךָ מִתּוֹר לֹק אֲלִי־סָר פֶּרֶעַה הָתַל לְבִלְתִּי שְׁלַח אֶת־הָעֹלָם לִנְחֹת לַיהוָה׃

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מִעַם פֶּרֶעַה וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה׃

and the magician-priests said to Pharaoh, “This is the finger of God!” But Pharaoh’s heart stiffened and he would not heed them, as he had spoken.

And I said to Moses, “Early in the morning present yourself to Pharaoh, as he is coming out to the water, and say to him, ‘Thus says me: Let My people go that they may worship Me.

For if you do not let My people go, I will let loose swarms of insects* against you and your courtiers and your people and your houses; the houses of the Egyptians, and the very ground they stand on, shall be filled with swarms of insects.

But on that day I will set apart the region of Goshen, where My people dwell, so that no swarms of insects shall be there, that you may know that I am in the midst of the land.

And I will make a distinction* between My people and your people. Tomorrow this sign shall come to pass.”

And I did so. Heavy swarms of insects invaded Pharaoh’s palace and the houses of his courtiers; throughout the country of Egypt the land was ruined because of the swarms of insects.

Then Pharaoh summoned Moses and Aaron and said, “Go and sacrifice to your God within the land.”

But Moses replied, “It would not be right to do this, for what we sacrifice to our God is untouchable to the Egyptians. If we sacrifice that which is untouchable to the Egyptians before their very eyes, will they not stone us!

So we must go a distance of three days into the wilderness and sacrifice to me as our God may command us.”

Pharaoh said, “I will let you go to sacrifice to your God in the wilderness; but do not go very far. Plead, then, for me.”

And Moses said, “When I leave your presence, I will plead with me that the swarms of insects depart tomorrow from Pharaoh and his courtiers and his people; but let not Pharaoh again act deceitfully, not letting the people go to sacrifice to me.”

So Moses left Pharaoh’s presence and pleaded with me.